

[Arbejdsministeren]

regel ønsker forslagsstillerne ændret, således at en klage fremover ikke skal have opsættende virkning.

Hvis dette forslag bliver gennemført, vil en afgørelse skulle efterkommes, uanset hvad klagemyndigheden efterfølgende måtte bestemme. Jeg mener ikke, at en sådan ændring er hensigtsmæssig. Selv om jeg kan dele forslagsstillerens generelle bekymring med hensyn til, at en klager kan udnytte klagesystemet til at vinde tid, så mener jeg, at det er en risiko, som vi må leve med som en nødvendig pris for at kunne varetage de retssikkerhedshensyn, som ligger bag ønsket om flere klageinstanser. Det er også min klare opfattelse, at selv om der er denne teoretiske risiko, så viser praksis, at der ikke kan føres dokumentation for, at der sker et systematisk misbrug af mulighederne for at udskyde efterlevelsen af påbud. Og efter min opfattelse løser man ikke de problemer, der findes, ved at ændre arbejdsmiljøloven, sådan som forslagsstillerne ønsker det.

Derimod mener jeg, at de problemer, der måtte være, kan klares ved, at klagemyndigheden skærper sin opmærksomhed med hensyn til at anvende muligheden for at fratage en klage opsættende virkning. Der er nemlig allerede denne mulighed i eksisterende lovgivning, f.eks. i forbindelse med kortvarigt arbejde på ikke-faste arbejdssteder. Hertil kommer, at en klagemyndighed naturligvis altid skal være opmærksom på den tid, som det tager at behandle en klage. Også på det område kan der nok opnås visse forbedringer, og vi er indstillet på at forsøge at sikre en meget hurtig og effektiv klagebehandling.

Sammenfattende er det derfor min opfattelse, at der ikke er behov for den del af ændringen af arbejdsmiljøloven, som vedrører § 81 i det foreliggende forslag.

Med hensyn til den anden del af forslaget, nemlig at der skal ske en ændring af arbejdsmiljølovens § 86, således at også statslige myndigheder, kommuner og amtskommuner kan straffes for overtrædelser af arbejdsmiljøloven, er jeg selvsagt principielt enig. Det har jeg, som det sikkert er forslagsstillerne bekendt, flere gange offentligt givet udtryk for, ja, faktisk gav jeg lige efter min tiltrædelse udtryk for, at den konsekvens, der lå i lovgivningen i forlængelse af Farumdommen, måtte vi have ændret, og det er jo da også sådan, at vi i forbindelse med åbningstalen i

det skriftlige lovkatolog har bebudet, at jeg vil komme med en ændring på dette område.

Vi er altså enige om, at på arbejdsmiljøområdet har offentlige og private myndigheder samme pligt til at overholde arbejdsmiljølovens bestemmelser, og derfor må der også gælde ligestilling med hensyn til straffebestemmelserne.

Spørgsmålet om offentlige myndigheders strafansvar drejer sig imidlertid om mere end arbejdsmiljøloven, og det bliver behandlet for øjeblikket på generelt plan af Justitsministeriet, der har oplyst, at spørgsmålet om kollektive enheders bødeansvar har været behandlet i Nordisk Strafferetskomité, som netop har afgivet en betænkning over spørgsmålet. Det er herefter Justitsministeriets plan, at denne betænkning skal behandles i Straffelovrådet, og at Justitsministeriet herefter vil tage stilling til det generelle spørgsmål med henblik på at fremkomme med lovforslag i denne samling.

Jeg er selvsagt enig i, at Straffelovrådet skal have lejlighed til at udtale sig om den nævnte betænkning, ligesom spørgsmålet naturligvis også skal vurderes generelt, inden der foretages ændringer i en række love. Men samtidig vil jeg gerne præcisere, at på arbejdsmiljøområdet har vi behov for en hurtig afklaring, og hvis de videre forhandlinger viser, at Justitsministeriets lovforslag ikke kan være færdigt til fremsættelse før jul – og det kan det sandsynligvis ikke – kan jeg bebude, at jeg kommer med mit forslag til ændring af denne bestemmelse før jul, således at vi er sikre på, at denne ændring kan vedtages i indeværende folketingsssamling.

Jeg er imidlertid ikke sikker på, at ændringsforslaget skal formuleres, som det er sket i det foreliggende lovforslag fra Socialdemokratiet. Bl.a. er der det særlige spørgsmål om statsvirksomheders strafansvar. Det er et af de problemer, der gør, at Justitsministeriet måske skal bruge noget længere tid, og det er et meget komplekst problem, der gør, at det muligvis vil være nødvendigt i en mellemfase at lave en løsning, hvor i hvert fald den centrale statsadministration ikke er med, fordi der kan blive problemer i forhold til ministeransvarlighedsloven osv.

Men vi er altså indstillet på at få udarbejdet det teknisk set bedst tænkelige og mest rigtige lovforslag med henblik på at sikre, at offentlige myndigheder strafferetligt bliver